

škůdný prstama, jiným jak malomocný, vyhaslý oči, žádný skvělý zlatý dráhy. Stejný otázky mi vlekly do už tak rozvěřeného týlu, kvůli pokoji si tak nějak zapálit, nechat tak. Nový přírody.

Neznámýma ptákama po sklech skřípali, šmikali koncema křídel, úplně ztracený, opelichaný, levný kulisy, zadrátovaný a umělý chmýří.

Sednu si a otočím se od nich, na loktech se snesu a čekám kam jít, který rozvrzaný dveře, vždyť je po půlnoci. Abych třeba nebudil. Některý ty dveře jsem nechal tam, úmyslně je ponechali zase oni otevřený, dívali se, i když mi zaručovali naprostý a tichý bezpečí, stačí, abych se hnul, a vím, že tam někde čekají s obuškama, jak hladový lordi a ssmani, tohle oni mívají, našel jsem jejich magorský kostýmy a chtěl je zalít ohněm, olovem, musím na to myslet, spoustu špíny a taky se krýt, vymyslet to, jak to půjde a půjde to.

I když na týchle cestě nejsou kříže, budu taky muset utýct, protože až je budou prokousávat plameny, musím být zdrhlej, určitě daleko. Když to takhle vymysleli, naprostý blázni, moje mraveniště, můj národy, ty to vědí, že se musejí ty hrozný sekty likvidovat naprosto násilně, žádný sliby, alibi ani návleky, prosený rody, tohle ne, rada zasedla, a je to tak správný, řeklo mi to srdce.

Nalíčený oči sem spatřil na fotkách, jak se mrkají – vzájemný bitky a války, to už jsem ležel na svý měkký a hedvábný, na tý pro sny, nějaký díry po rukou, bude to dobrý, jen mi všichni chybějí.

Oknama se díváš ven, jasný, dobrý, žádný mrzutý válečný prapory – vidíš skrz prožlucený listí, normální lidi a vycházky – pravý sestřičky, sestřičko...

Pavčina Axmanová

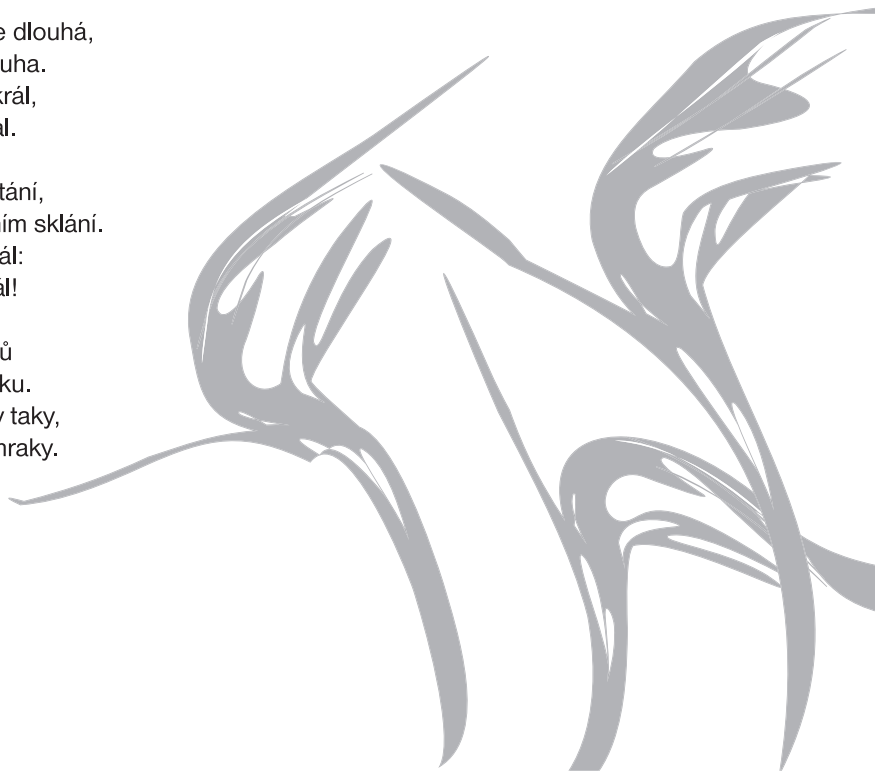
NOC

Už zavírám oči,
už chce se mi spát.
Že den už končí,
o tom bude se mi zdát.
Na obloze svítí tisíce hvězd,
po mléčné dráze chtěla bych se svézt.

Den je krátký, noc je dlouhá,
ve tmě svítí bílá šmouha.
Je to Měsíc, noční král,
hlavní roli ve tmě hrál.

V noci svítí bez přestání,
suhvězdy se před ním sklání.
Velký vůz se tiše smál:
nasedejte, jedem dál!

První píseň skřivánků
probudí mě ze spánku.
Měsíc usnul, hvězdy taky,
na obloze jsou jen mraky.

SEZNAM ÚČASTNÍKŮ

jsou uvedeni pouze autoři, kteří si přáli být zveřejněni

Adam Lukáš
Adámek Petr
Antoš Lukáš
Bayerová Michaela
Berková Kateřina
Beťák Čestmír
Borčín-Mocová Kateřina
Čechová Vladimíra
Čuhlová Kristýna
Dáňa Michal
Durdák Jan
Dvořáčková Jana
Elnér Roman
Foglová Adéla
Glanzová Markéta
Gogela Ondřej
Hadrová Zuzana
Hájek Václav
Hermannová Lucie
Holátová Marie
Hollmannová Anna
Hrbáčková Anna
Choura Tomáš
Jandejsek Martin
Janoušková Denisa
Janoušková Pavla
Javoříková Mirka
Jelínek Libor
Jíchová Viola

Jobová Tereza
Joukalová Lenka
Juránek Jan
Kalivoda Jiří
Kazíková Nikola
Kinclová Barbora
Klement Lumír
Klenorová Tereza Sylva
Kocvrlichová Tereza
Kokešová Sára
Kolářová Evelína
Kollárová Pavlína
Krajčířová Anna
Krumníková Pavla
Křivánek Petr H.
Křížek Jaroslav
Kurfürstová Pavla
Kvapil Jiří
Kvapil Miloš
Letochová Karolína
Libalová Zdenka
Lírová Jindra
Mandschein Pavel
Matysíková Libuše
Mechová Silvie
Motyka Nataniel
Neubauer Ondřej
Pastorová Eliška
Pavlíček Miroslav

Pluhařová Ilona
Pluskalová Adéla
Pohanková Klára
Poch Robert
Příkryl Radomil
Puškárová Nikola
Remešová Hana
Rodná Hana
Růžičková Kateřina
Sedlák Jaroslav
Sládeček Stanislav
Spáčilová Lenka
Starý Jaromír
Straková Marie
Suchánková Jasmina
Surmová Kateřina
Svrčina Stanislav
Šelleng Michal
Šromotová Soňa
Švecová Lenka
Tichý Václav
Tilňáková Božena
Urbášek Milan
Vašíčková Petra
Vavrouchová Kateřina
Vlasáková Kristýna
Vokurka Šimon
Voříšek Radovan
Zádrapa Pavel